

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: D2021/3603

Kenmerk: D2021/3603

Datum uitspraak: 15 maart 2022

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag heeft de volgende beslissing gegeven inzake de klacht van:

A, wonende te B, klaagster,
tegen:

C, tandarts, werkzaam te D, beklagde, gemachtigde: mr. O.L. Nunes, werkzaam te Utrecht.

1. De kern van de klacht en de beslissing
1.1 Klaagster heeft in 2014 verschillende tandheelkundige ingrepen ondergaan bij haar eigen tandarts. Zij is vervolgens ook gezien door een kaakchirurg. Klaagster is van mening dat tijdens de tandheelkundige ingrepen fouten zijn gemaakt. Om dit te laten onderzoeken en om de aansprakelijkheid voor gemaakte fouten vast te laten stellen, heeft klaagster haar rechtsbijstandsverzekeraar (hierna: de verzekeraar) ingeschakeld. De verzekeraar heeft hierop beklagde, tandheelkundig adviseur in onder meer letselschadezaken, geraadpleegd en haar een aantal vragen gesteld over het handelen van de tandarts van klaagster en de kaakchirurg. Beklagde heeft een rapport opgesteld waarin zij de vragen van de verzekeraar beantwoordt en advies geeft in deze tandheelkundige kwestie, waarin de aansprakelijkheid (nog) niet was erkend. In haar rapport komt zij tot de conclusie dat de aansprakelijkheid niet bij de tandarts of bij de kaakchirurg kan worden gelegd.

1.2 Klaagster verwijt beklagde dat haar rapport onzorgvuldig en ondeskundig is. Zij is het niet eens met de conclusie van het rapport. Beklagde stelt dat klaagster niet-ontvankelijk is, omdat haar klacht onvoldoende onderbouwd en onduidelijk is. Daarnaast heeft beklagde de klacht ook inhoudelijk bestreden.

1.3 Het college komt tot het oordeel dat het rapport niet voldoet aan de eisen zoals vastgesteld in jurisprudentie van het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (CTG). De klacht is gegrond en het college legt de maatregel van een waarschuwing op. Hieronder legt het college uit hoe het tot deze beslissing is gekomen.

2. Het verloop van de procedure
2.1 Het verloop van de procedure blijkt uit:- het klaagschrift met bijlagen, ontvangen op 25 maart 2021;- de aanvulling op het klaagschrift, ontvangen op 16 november 2021;- het verweerschrift met bijlagen, ontvangen op 10 december 2021;- de brief van de gemachtigde van beklagde, gedateerd 25 januari 2022, ontvangen op 26 januari 2022.

2.2 De partijen hebben afgezien van de mogelijkheid om in het vooronderzoek mondeling te worden gehoord.

2.3 De mondelinge behandeling door het college heeft plaatsgevonden ter openbare terechtzitting van 1 februari 2022. Klaagster, beklagde en de gemachtigde van beklagde zijn verschenen en hebben hun standpunten mondeling toegelicht. De gemachtigde van beklagde heeft een pleitnotitie overgelegd.

3. Ontvankelijkheid 3.1 Uit het verweerschrift en uit hetgeen ter zitting naar voren is gekomen, maakt het college op dat in de eerste plaats een beroep wordt gedaan op de niet-ontvankelijkheid van klaagster. Volgens beklagde voldoet het klaagschrift niet aan de daaraan te stellen eisen, omdat het klaagschrift geen enkele onderbouwing of toelichting geeft waaruit zou kunnen blijken dat beklagde met 'grote onzorgvuldigheid' adviezen geeft over 'medische missers'. Het college is van oordeel dat uit de klacht voldoende blijkt wat klaagster beklagde verwijt, namelijk het opmaken van een onzorgvuldig en ondeskundig rapport. Daarnaast is klaagster het niet eens met de conclusie van het rapport. Dit maakt dat klaagster ontvankelijk is in haar klacht.

3.2 Nu klaagster ontvankelijk is in haar klacht, komt het college toe aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht.

4. Het beoordelingskader 4.1 Het college moet beoordelen of beklagde binnen de grenzen van een redelijke beroepsuitoefening is gebleven, met andere woorden: of zij heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam tandarts/medisch adviseur in de gegeven omstandigheden mocht worden verwacht. Dit is een zakelijke beoordeling, waarbij rekening wordt gehouden met de stand van de wetenschap op dat moment en de geldende beroepsnormen.

4.2 Beklagde heeft haar advies over de aansprakelijkheidskwestie neergelegd in een rapport aan de verzekeraar. Bij de beoordeling van de vraag of een deskundigenadvies of -rapport van een arts voldoet aan de daaraan te stellen eisen, worden naar vaste rechtspraak de volgende criteria in aanmerking genomen: a) Het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust; b) Het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden; c) In het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen; d) Het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen; e) De rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn of haar deskundigheid. Het college toetst ten volle of het onderzoek door de arts uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de deskundige in redelijkheid tot die conclusie heeft kunnen komen.

5. De beoordeling 5.1 Klaagster stelt dat het rapport van beklagde onzorgvuldig en ondeskundig is. Zij is het ook niet eens met de conclusie uit het rapport. Zij vindt dat beklagde ondeskundig is omdat zij ten tijde van het opstellen van het rapport (en in de jaren daarvoor) niet meer als tandarts werkzaam was. Ook vindt zij dat beklagde als tandarts niet over kaakchirurgische of implantologische kwesties kan oordelen. Zij vindt het rapport onzorgvuldig, omdat bepaalde feiten niet bij het rapport zijn betrokken, waardoor de conclusies onjuist zijn. Met de second opinion van een andere deskundige die zich over deze kwestie heeft gebogen, was klaagster het wel eens.

5.2 Beklagde heeft verweer gevoerd. Zij heeft haar advies gebaseerd op de stukken zoals zij die van de verzekeraar ter beschikking gesteld heeft gekregen. Op basis van deze (medische) gegevens heeft zij haar rapport opgesteld. Beklagde is inderdaad basis-tandarts, geen tandarts-implantoloog of kaakchirurg. Zij heeft ook geen praktijkervaring in de implantologie of kaakchirurgie. En hoewel beklagde zelf niet veel van implantologie weet, achtte zij zich wel geschikt om het rapport op te stellen, omdat haar echtgenoot tandarts-implantoloog is. Het is haar gebruikelijke werkwijze om met haar echtgenoot 'aan de keukentafel te sparren' over implantologische kwesties waarin zij een advies dient te geven. Het is dan ook nooit voorgekomen dat

zij zichzelf onvoldoende deskundig achtte om een rapport op te stellen. Beklaagde heeft verder uitgelegd dat het in de praktijk meestal zo gaat dat een eerste rapport, zoals het rapport dat hier ter discussie staat, wordt gevolgd door een aanvullende vraagstelling, op basis waarvan aan beklagde wordt gevraagd een tweede rapport op te stellen. Zo ver is het in dit geval echter niet gekomen, omdat klaagster na ontvangst van het rapport van beklagde meteen aangaf een andere deskundige te willen raadplegen. Beklaagde heeft inderdaad nagelaten in haar rapport (schriftelijke) bronnen te benoemen. Zij heeft behalve haar echtgenoot echter wel degelijk literatuur geraadpleegd bij het opstellen van het rapport. Beklaagde is jurist en is ook om die reden goed bekend met de criteria voor deskundigenrapporten uit de vaste jurisprudentie van het CTG.5.3 Het college komt tot het oordeel dat het rapport van beklagde niet voldoet aan de punten d en e, zoals hierboven in 4.2 benoemd.

Waarom voldoet het rapport niet aan de criteria?

5.4 Het rapport voldoet in de eerste plaats niet aan criterium e, het criterium dat over de deskundigheid van de rapporteur gaat. Vast staat dat beklagde geen tandarts-implantoloog of kaakchirurg is, dat zij dat nooit is geweest en dat zij ook nooit als zodanig heeft gewerkt. Zij heeft geen eigen, recente werkervaring op deze onderwerpen en is derhalve niet deskundig op deze gebieden. Beklaagde is bovendien sinds 1998 niet meer werkzaam als 'reguliere' tandarts, maar als tandarts ten behoeve van slaapproblematiek en orthodontie. Het is niet per definitie onjuist om als (basis)tandarts als deskundige te adviseren in implantologische of kaakchirurgische kwesties. In dit geval is het echter zo dat beklagde, zoals zij zelf ook erkent, kennis over de kwestie, in ieder geval voor wat betreft de implantologie, niet heeft en dat zij deze extern (lees: bij haar echtgenoot en uit literatuur) moet vergaren. En hoewel het college er zonder meer van uit gaat dat de geconsulteerde echtgenoot de juiste kennis in huis heeft, heeft beklagde verzuimd in het rapport te verwijzen naar de door haar geconsulteerde personen en schriftelijke bronnen. Zij heeft het rapport enkel uit eigen naam ondertekend, waardoor het lijkt dat het rapport alleen op basis van haar inzichten tot stand is gekomen. Naar het oordeel van het college had het zuiver geweest als beklagde ofwel bij de verzekeraar had aangegeven dat zij zichzelf niet voldoende deskundig achtte om een dergelijk rapport op te stellen, ofwel in het rapport had vermeld dat zij haar echtgenoot/een tandarts-implantoloog bij het opstellen van de inhoud van het rapport had geconsulteerd. Dat had haar rapport beter toetsbaar gemaakt en had beklagde ook minder kwetsbaar gemaakt voor grieven zoals die van klaagster, dat zij als tandarts niet uitgerust zou zijn om te adviseren over vraagstukken van implantologie of kaakchirurgie.

5.5 Dit brengt het college bij het volgende punt, dat van criterium d. In dit criterium is bepaald dat een deskundigenrapport de bronnen vermeldt waarop het rust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en geconsulteerde personen. Zoals al overwogen, heeft beklagde in het rapport niet benoemd welke bronnen zij heeft geraadpleegd. Zij heeft de kennis van haar echtgenoot als input voor het rapport gebruikt, maar dit staat nergens in het rapport vermeld. Ook staat er geen verwijzing naar geraadpleegde literatuur. Het rapport is daardoor onvoldoende toetsbaar en onvolledig. Ook op dit punt voldoet het rapport daarom niet aan de daaraan te stellen eisen.

5.6 Dat, zoals klaagster stelt, de conclusies van het rapport inhoudelijk onjuist of onverdedigbaar zouden zijn, heeft het college – mede in het licht van de terughoudende toets die op dit punt moet worden aangelegd – niet kunnen vaststellen. Het betoeg van klaagster kan in zoverre niet worden gevolgd.

5.7 De conclusie is dat beklagde in strijd heeft gehandeld met het belang van een goede uitoefening van de individuele gezondheidszorg zoals bedoeld in artikel 47, eerste lid onder b, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg BIG. De klacht is gegrond.

Welke maatregel is passend?5.8 Voor wat betreft de op te leggen maatregel, oordeelt het college als volgt. Het college rekent het beklagde aan dat zij een rapport heeft opgesteld over een onderwerp waar zij – naar eigen zeggen – zelf geen deskundigheid over bezit. Ter zitting is duidelijk geworden dat beklagde haar advieswerk in implantologische kwesties blijkbaar al geruime tijd op deze manier uitvoert. Zij zorgt er, door haar echtgenoot te raadplegen, wel voor dat een deskundige meekijkt. Het college wil hierbij benadrukken dat de wijze waarop zij dit doet – zonder de geconsulteerde persoon (en geconsulteerde literatuur) als bron te vermelden – niet voldoet aan de maatstaven die volgens vaste rechtspraak aan deskundigenadviezen worden gesteld. Beklagde is behalve tandarts ook jurist en heeft ter zitting zelf aangegeven goed bekend te zijn met deze maatstaven; juist van haar had om die reden mogen worden verwacht dat haar werkwijze en rapportage daaraan zouden voldoen. Tegelijkertijd weegt het college mee dat beklagde geen tuchtrechtelijk verleden heeft en dat het verweten handelen zeven jaar geleden heeft plaatsgevonden. Het college is alles afwegend van oordeel dat kan worden volstaan met het opleggen van een waarschuwing.6. De beslissingHet college:- verklaart de klacht gegrond;- legt op de maatregel van waarschuwing.

Deze beslissing is gegeven door J.T.W. van Ravenstein, voorzitter, A.C. Hendriks, lid-jurist, F.S. Kroon, T.J.M. Hoppenreijns en J.M.W. Croes, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door T.C. Brand, secretaris, en uitgesproken in het openbaar op 15 maart 2022.